

Stimabile

Nicu Hăloiu

Stimabile

...

Ce vei face tu române, de-acolo din Parlament,
De-ai dat cinstea pe rușine și onoarea pe avere?
Ce folos aduci tu țării, dacă ești țării absent,
Poporul cu ce se-alege că te-a ales și ai putere?!

...

Care-i minima răsplată pentru cei ce ți-au dat votul,
Când singura-ți preocupare este să te-mbogățești?
Cum justifici tu că-n țară sub ochii tăi se fură totul,
Te-ntreb stimat parlamentar, banii pentru ce-i primești?!

...

Conștiința oare nu te ceartă că trăiești ca un păduche,
Când cei care te-au ales sunt parcă tot mai săraci?
Ție nu-ți este rușine că mințind doar te prefaci,
Iar din școala ce-ai făcut-o tu nu știi măcar o buche?!

...

De ce-ți bați joc de țara asta, de cinste și de noi toți,
Ce rău ți-am făcut noi ție, stimabile parlamentar?
De ce plătești magistrații să-i facă scăpați pe hoți
Și de ce mai ești plătit când de nimic nu ai habar?!

...

Și de ce vrei să primești pensia aia specială,
Românilor ce te-au ales cu ce le ești tu de folos?
Ce faci acolo-n Parlament când țara trage să moară,
De ce odată-ajuns acolo ai devenit un ticălos?!

...

După umila mea părere tu ești doar un profitor,
Nici nu-ți pasă că odată ai depus un jurământ,
Dacă nu ții cont de el, ești vinovat de sperjur,
Și-n toată gargara ta nu sunt decât vorbe-n vânt!

...

Crede-mă. mi-ar fi plăcut să te tratez cu mult respect
Și să-ți mulțumesc că tu în Parlament mă reprezinți,
Dar, cu tot respectu-ți spun, nu tare, ci printre dinți,
Cu mult regret stimabile, în fața mea ești un infect!

...

Nu-nțeleg cum nu ți-e frică stimabile, de Dumnezeu,
Ori tu crezi că scapi de El dacă dai mită la popi,
Te înșeli stimabile, tu nu ești dintre filantropi,
Tu ești ca toți parlamentarii, călăul neamului meu!